

prima instanță, jud.: Gh. Balan

dosarul nr. 2ra-1664/2016

instanța de apel, jud.: N. Traciuc, G. Dașchevici, I. Cotruță

Î N C H E I E R E

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Leonid Matiupatenco,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Leonid Matiupatenco împotriva Societății pe Acțiuni „Sigma” cu privire la încasarea compensației pentru concediile de odihnă anuale nefolosite și a penalității la salariul neachitat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Leonid Matiupatenco și casată hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 08 septembrie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 23 mai 2013 Leonid Matiupatenco s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Sigma” cu privire la încasarea compensației pentru concediile de odihnă anuale nefolosite și a penalității la salariul neachitat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărîrea din 14 iulie 2011 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău s-a anulat ordinul nr. 66 k din 30 mai 2010, prin care a fost concediat din funcția de expert-economist de la SA „Sigma”, fiindu-i achitat pentru perioada 24 mai 2010 – 14 iulie 2011 salariul în mărime de 31 917,60 lei.

Susține că, la adoptarea hotărîrii nominalizate, instanța de judecată nu a soluționat chestiunea privind încasarea penalității la salariul neachitat, precum și a compensației concediilor de odihnă anuale nefolosite.

Consideră reclamantul că, SA „Sigma” urmează să-i achite pentru 416 zile de întârziere, pentru perioada 24 mai 2010 – 14 iulie 2011, în temeiul art. 330 alin. (2) Codul muncii, 0,1 % din suma neachitată , ce constituie 14 736,38 lei, precum și compensație pentru concediile de odihnă anuale nefolosite pentru perioada 24 mai 2010-14 iulie 2011, în temeiul art. 117 și art. 119 Codul muncii, în mărime de 2 507,84 lei, și cu titlu de procentaj de pierderi a sumelor menționate, în suma de în mărime de 2 337,15 lei.

Solicită reclamantul încasarea de la SA „Sigma” în beneficiul său a penalității de întârziere pentru perioada 24 mai 2010 – 14 iulie 2011 în mărime

de 14 736,38 lei, a compensație pentru concediile anuale nefolosite în sumă de 2 507,84 lei, a procentajului de pierderi de 2 337,15 lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08 septembrie 2014 s-a respins ca tardivă acțiunea înaintată de Leonid Matiupatenco.

Prin decizia din 29 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Leonid Matiupatenco și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 27 martie 2015, Leonid Matiupatenco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 s-a admis apelul declarat de Leonid Matiupatenco cu casarea hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08 septembrie 2014 și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii lui Leonid Matiupatenco, ca neîntemeiată.

La 23 mai 2016 și la 07 iulie 2016, Leonid Matiupatenco a declarat recurs, și respectiv recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile instanțelor de judecată sunt vădit nelegale și neîntemeiate, deoarece nu au examinat multiaspectual fondul cauzei, au aplicat și interpretat eronat normele materiale, prin ce consideră că i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de CEDO.

Mai mult, susține că motivele instanțele de judecată se limitează la niște interpretări eronate a legislației civile și procesual civile, iar faptele expuse de prima instanță pentru justificare adoptării hotărârii nefondate și ilegale nu se certifică prin probe pertinente.

În susținerea motivelor recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată, expunându-și opinia vis-a-vis de fondul cauzei, considerând că instanțele de judecată au dat o apreciere greșită materialului probator, emițând hotărâri neîntemeiate și ilegale.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leonid Matiupatenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Leonid Matiupatenco Aurel Răcilă, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Leonid Matiupatenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Leonid Matiupatenco se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat